

fortsattes. Jeg har til denne Ende tilladt mig at forelægge det høie Thing et Lovforslag om Universitetets økonomiske Stilling, men samtidig dermed har jeg foreslaaet, at Universitetets Underbalance ialtsald i det Allervæsentligste dækkes ved et forhøjet Tilskud af Statskassen. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) har spurgt mig, om det havde noget særlig Dybsindigt ved sig, at Tilskudet til Universitetet var sat til 138,000 Kr., saaledes at Universitetet af sin Kapitalformue dog kom til at dække fire Hundrede og nogle og tredive Kroner, da maa jeg svare, at det er der ikke, men jeg har fundet, at naar jeg har forelagt en Lov, hvori den væsentligste Bestemmelse er den, at i Fremtiden skal Universitetets Underbalance dækkes af Staten, vilde det være det formelt Nødvendigste ikke at optage en ligelydende Bestemmelse i Finantsloven; men jeg har ligeledes i Overensstemmelse med, hvad jeg udtalte ifjor, da denne Sag var for, og da der fra enkelte Medlemmers Side, hvoriblandt jeg, var stillet eller ialtsald antydet, — jeg husker ikke, om det var ligefrem formelt stillet — Forslag om større Tilskud, stillet et saadant Forslag, hvorved status quo kan bevares, hvorved man kan sige, at medens dette Thing og det andet Thing behandle den af Regeringen forelagte Lov om Universitetets økonomiske Stilling, medens en saadan Behandling staar paa, skal der ingen Forandring ske, ialtsald ikke af nogenformelt Betydning, i Ministeriets økonomiske Stilling. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds spurgte mig, hvorledes jeg stillede mig til forskjellige Reformere ved Universitetet. Han gjorde gjældende, at, saavidt han kunde huske, havde jeg tidligere erklæret mig for Examenskommissioner. Nu vil jeg som Svar derpaa ikke indskrænke mig til at henvise til, at efter den forelagte Finantslov er det muligt at indføre Examenskommissioner, men jeg vil sige, at det, efter en saa nøie Overveielse, som jeg har været istand til at anfille over denne Sag, dog er blevet mig meget tvivlsomt, om det virkelig vil være enten i Videnskabens eller i de Studerendes Interesse, om Examenskommissioner blev indførte. Man kunde jo sige, at naar der indføres Examenskommissioner, opnaas det for den frie Videnskabelighed ved Universitetet, at Professorerne faae en ganske anden Frihed i deres Forelæsninger, de behøve da ikke at tage dette bestandig gentagne Hensyn til Examen, de kunne behandle enkelte specielle for dem interessante Emner i deres Videnskab og lade de Studerende se at komme igennem ligeoversfor Examenskommissionen, som de bedst kunne. Dette vilde maasse for den videnskabelige Udvikling have sin Betydning og sin Nytte, men det vilde, saavidt jeg kan se, gøre til, at just det Manuduktionsvæsen, som man er misfornøjet med, vilde komme til at florere i endnu videre Udstrækning end tidligere. Man kunde jo muligens gaa den

Veie, at man, samtidig med, at man indførte Examenskommissioner, alligevel fastholdt Universitetets Pligt til at forberede til Examen, men saa vilde man ialtsald tabe den ene Side af Sagen, som man gjerne vilde have frem ved Indførelsen af saadanne Examenskommissioner, og saa bliver der endda det tilbage, at Videnskaben jo dog altid maa gaa fremad, og sandsynlig er det — man maa ialtsald haabe, at det vil være Tilfelbet — at det just er de Mand, som ere ansatte ved Universitetet, som i Diebliffet staa mest fremstredne i deres Videnskab, og de Mand, som man, hvis man overhovedet kunde finde den tilstrækkelige Dygtighed, maatte anmode om at indtræde i en saadan Examenskommission, vilde i Reglen være ældre Mand, der maasse have aflutte deres Studier for 20 Aar siden, og som derfor lettelig kunne komme til at staa paa et i flere Retninger noget tilbagelagt Standpunkt i deres Videnskab. Det staar derfor for mig som noget meget Tvivlsomt, om det for Videnskaben selv og for de Studerende vilde være nogen virkelig Fordel at faae Examenskommissioner indførte. Jeg tror nu tillige, at der vil være den praktiske Banfælighed, som ikke vil kunne overvindes, ialtsald for den ene af de paatænkte Examenskommissioner, at man ikke vilde kunne faae Mand til at indtræde i denne, som man kunde være tjent med. Naar man nu tillige som Surrogat for Examenskommissioner har indført Censorer ved Examen, tror jeg, at man har været ret heldig. Jeg tror, at man derigennem har bragt en Garanti ind for, at ikke den enkelte Professor skal kunne være eneherkende over det Sag, hvori han examinerer, og jeg tror ikke, at der i de senere Aar har reist sig nogen virkelig begrundet Klage over den Maade, hvorpaa Examinerne ere holdte ved Universitetet. Det Andet, som det ærede Medlem spurgte mig om, var, om jeg ikke vilde være enig med ham i, at en Forkortelse af Forelæsningskursusserne vilde være heldig. Som jeg tidligere fra en anden Blads har udtalt, vilde jeg finde det heldigt, om man kunde komme til noget kortere Forelæsningskursus end vi nu have; men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at de stærke Klager over Længden af Forelæsningskursusserne ere fra en tidligere Tid, og at der i de senere Aar er sket Forbedringer i saa Henseende, idet Studietiden nu er noget mere indskrænket, end den var for endel Aar siden, og det Væsentligste, der i saa Henseende kan gøres, vilde ikke saa meget være en Forkortning af Forelæsningskursusserne, som det vilde være det, at vedkommende Professor lod Grundlaget for sine Forelæsninger trykke, og derigennem gav de Studerende en sikker Vejledning for deres Studier. Det vilde efter min Overbevisning paa en ganske anden Maade komme til at forkorte Studiet end det Andet. En virkelig Forkortelse af Forelæsningskursuset vilde, tror jeg, kun kunne gjenføres gennem en ganske anden betydelig